

se je vknjižba izvršila, ni bilo omenjeno in ker pobotnica ni imela lastnosti, v §. 32. zemlj. postave predpisanih; prošnja za daljno izknjižbo 230 gl. pa zaradi tega, ker se v prošnji ni pismeno dokazalo, da je M. P., katerej naj bi se po zahtevanju prošnika odlok mesto vknjiženemu upniku izročil, tudi res naslednica tega upnika, ker torej prošnja ne ustreza predpisu §. 84. zemlj. zak.

V rekurzu zoper to odločbo se je med drugim trdilo, da predpis §. 32, lit. b. ne zavira izknjižbe zastavne pravice na podlagi pobotnice, napravljene pred upeljavo novega zemljeknjižnega reda, če tudi v tej pobotnici izbrisanje ni bilo izrečno dovoljeno, ker po patentih od 22. aprila 1794, št. 171, v zbirki justičnih zakonov in od 24. junija 1747 in 21. julija 1769 clausula intabulandi pri pobotnicah in odstopnicah ni bila potrebna; dalje se je sklicavalo na nagibe dodane odločbi najvišjega sodnega dvora od 11. novembra 1873, št. 11074, po katerih so za dovoljenje zemljeknjižnega vpisa v prvi vrsti le v §. 94. zemlj. zak. od 25. julija 1871 navedeni predpisi odločilni, med tem ko služijo v §. 84. z. zak. predpisana naznanila le za uročbo odloka, za katero pa mora po §. 125. zemlj. zak. sodnija uradno skrbeti.

Dež. nadsodnija v Gradci je rekurzu z odločbo od 17. novembra 1880, št. 12749, ustregla, ter vknjižbo izbrisanja zastavne pravice zastran 230 fl. dovolila, razmotrevaje, da odstopno pismo dokazuje, da je bil odstopojemnik M. M. opravičen pobotnico napraviti, katera tudi v drugem oziru vsem predpisom zadostuje in da pismenega dokaza o nasledstvu M. P. po M. M. ni treba, da se mora temveč uročba po prositeljivi napovedbi goditi; zastran terjatve 400 gl. pa je dovolila le izbrisno predznambo, ker pobotnica sicer nima vseh lastnosti predpisanih po §. 35. zemljeknjižne postave, vendar se iz donešenih spisov razvidi, da pobotnica zadeva dotični dolg iz dolžnega pisma od 17. marca 1849.

Vknjižba zastavne pravice je tudi zoper prepisanega dolžnikovega dediča dopuščena.

Ko je bila ml. Marija B. na kmetiji, podedovani po materi Urši B., že prepisana, prosila je Marija Z. za vknjižbo jej od Urše B. dovoljene zastavne pravice na podlagi kupne pogodbe in prisojila.

Prva sodnija je to prošnjo z ozirom na §. 32. zemlj. zak. odbila, ker zdaj prepisana lastnica te uknjižbe ni dovolila.

Deželna c. kr. nadsodnija v Gradci je ustrezaje utoku vknjižbo zastavne pravice dovolila, opiraje se na to, da je prositeljica predloženim prisojilnim pismom dokazala, da se je Mici B. zapuščina Urše B. prisodila, da dedič prejemši dedščino nadomestuje zapustnico (§. 543. d. z.), da je zapustnica Urša B. utočnici z notarsko kupno pogodbo parcele št. 4063 in 4064 prodala ter za varnost kupne cene dovolila vknjižbo zastavne pravice pri kmetiji „X“ — in da za to posebnega dovoljenje dedinje Marije B., zdanje lastnice, ni treba.

C. k. najvišji sodni dvor v Beči je določbo c. kr. deželne nadsodnije zavračaje zoper to določbo uloženi revizijski utok z določbo od 13. septembra 1881, 10443, iz nadsodnijskih razlogov potrdil.

O motenji v posesti.

Tožnik je tožil toženca zaradi motenja posesti trdeč, da je na njegovem travniku prekop in odtok napravil in ga s tem v mirni posesti motil.

Mestno del. c. kr. okrajna sodnija v Novem mestu je z odlokom od 20. septembra 1880, št. 11081, tožniku povoljno razsodila, da je tožnik dejanski posestnik travnika za župnijskim podom in da ga je zatoženec v tej posesti motil, ker je čistil prekop na tem travniku se nahajoči, in ker ni dokazal, da je ta odtok že prej kedaj čistil.

C. kr. dež. nadsodnija v Gradci pa je z odločbo od 9. decembra 1880, št. 13935, gledé na to, da tožnik toženca ni tožil zaradi čiščenja odtoka, ampak zaradi nove naprave odtoka, da torej prvi sodnik ni sodil po zahtevanji tožnikovem, in gledé na to, da tožnik novo napravo odtoka ni dokazal, temveč priznal, da ga je voda sama izkopala, tožbino zahtevanje odbila.

C. kr. najvišja sodnija v Beči pa je z določbo od 22. februarja 1881. leta, št. 1344, odlok prvega sodnika potrdila iz sledečih